

Wijsbegeerte – prof. G. Wisse

Geliefde lezer, velen van Gods' volk hebben een onderzoekende geest. Daarnaast zijn de meesten onder Gods' volk nooit bang om getuigenis te geven van de hoop die in hen is, noch minder bang als zij door anderen beproefd of onderzocht worden. Dit komt omdat zij krachtens die herscheppende daad van de wedergeboorte, een vernieuwde oprechte geest van God hebben ontvangen. De Geest van Christus is in hun geestelijke vernieuwde hart komen wonen. Die Geest die het uit Hem neemt, en het evangelie in hun hart verkondigt tot geloof, hoop en liefde. En deze liefde denkt nooit kwaad van een ander, maar zoekt het voorwerp van de Liefde, dat is Christus. Daarom kan Gods' volk vanuit dat vernieuwde leven uit Christus, niet meer zondigen, liegen of onoprecht zijn. Al dat volk ontvangt met koning Salomo een wijsbegerig hart, om te wijken van de wereld en al haar dwaasheden, en bidden den Heere gedurig of dat zij maar gedurig een wijs hart mogen bekomen. Een hart dat God en Zijn Woord, inzettingen en Zijn volk zoekt, en liefheeft...

Terwijl ik dit schrijf, moet ik denken aan een voorval wat ik onlangs hoorde van een kind van God, die ook zo'n wijs en verstandig hart van God had bekomen. Deze godvrezende getuigende man was opgenomen in het ziekenhuis voor een operatie. Enkele dagen na de operatie kwam de chirurg aan zijn bed, om o.a. te vragen hoe het met hem ging, maar hem ook spottend vroeg : "mijnheer, ik heb u geopereerd, en u eens goed helemaal van binnen bekeken, maar ik zag nergens uw ziel, waar u zo vaak over spreekt..." Waarop deze godvrezende man hem antwoordde: "Dokter, u heeft mij geopereerd, en mij geheel open gesneden, zag u toen wel mijn pijn...?" Een wijs weerwoord, waar de geleerde chirurg niet van terug had. Kijk geliefde lezer, dat is nu de wijsheid uit God vandaan. Niet te leren, maar alleen te verkrijgen uit vrije genade, om niet.

Hoevele schijn-christenen, bijna-christenen, huichelaars, menen ook niet dat zij zo'n oprecht hart, en een onderzoekende wijze geest van God hebben ontvangen. Maar als je hen een leerzaam boekje geeft om te lezen, is het vaak al te veel. Want er zijn nog zovele andere dingen te doen. De vrucht blijkt dan toch vaak dat de dingen van de eeuwigheid, op de tweede of de derde plaats komen. Ze durven het niet te zeggen, want men wordt toch graag voor een echt kind Gods gehouden, maar heimelijk in hun hart vinden zij God best, maar zij houden Hem voor het lest....

Velen van zulke huichelaars hebben er gedurig een lust in om te vertellen hoe zij voor God in de schuld zijn gekomen, voor God in het stof geweest hebben, maar over de geboren Christus in hun ziel hoor je ze nooit. "Schrijver", zegt misschien een lezer, "wat zegt u nou....???"

Ik bedoel dit te zeggen. Wanneer u bijv. aan het bed staat van een jonge moeder die maar net van haar pasgeboren kindje is bevallen, wat is dan hetgeen waar het meest

over gesproken wordt. Over de weeën, de pijn, de angsten, de benauwdheden of over het nieuw geboren kindje....?

Geliefde lezer, geef hier nu eens eerlijk antwoord op...!!!

Christus heeft het ons in Zijn Goddelijk Woord gepredikt:

Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is. (Joh. 16:21)

Deze woorden zijn van grote waarheid naar het aardse, maar nog temeer aangaande het geestelijke, geliefde lezer.

Wat zijn deze woorden uitgekomen toen mijn lieve vrouw bevallen moest van ons vijfde kindje. De bevalling was voor haar een martelgang. Met veel smart en pijn moest zij ons kindje baren. Vlak voor de geboorte verging ze bijna van de pijnen, en kreeg ze lachgas tegen de hevige pijn. Maar wat was daar een vreugde en blijdschap, toen ons kindje eenmaal geboren was geworden, en op haar buik werd gelegd. "Oh Daan, zei ze, "ik ben zo blij, zo blij...!!" Ik zat te wenen op mijn stoeltje, vanwege dat ik niet kon begrijpen dat God mijn lieve vrouwtje nog gespaard en bewaard had, en nog door had willen helpen. We werden werkelijk van Gods' wege verblijd met de geboorte van dit nieuwe kindje. Om heel eerlijk te zijn, mijn vrouw nog veel meer als ik. Want, was daar een vreugde en blijdschap bij haar, na al die smarten en gedragen pijnen. Al die smart en pijn was in één klap vergeten, want zij was verlost geworden, en ons nieuwe kindje was geboren...

Geliefde lezer, hoeveel malen temeer is dit van toepassing aangaande de geestelijke uitleg ervan. Ik wil u tot bewijs hiervan enkele Schriftgedeelten aanwijzen. Er staat in Exodus 12:13-14 het volgende geschreven:

"En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting"

En in Jesaja 51:11 staat het volgende geschreven:

"Alzo zullen de vrijgekochten des HEEREN wederkeren, en met gejuich tot Sion komen; en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vreugde en blijdschap zullen zij aangrijpen, treuring en zuchting zullen wegvlieden"

Geliefde lezer, wat is het toch waar dat naar het aardse een kind door de nood en dood geboren moet worden. Want een moeder staat bij de bevalling van haar kindje immer met één been in het graf. En zo is het ook in het geestelijke. Lees maar in : Rom. 6:7-8, Rom. 7:4, Gal. 2:19-20. Wij moeten geestelijk leren sterven aan onze eerste man, de Wet in Adam, opdat wij mogen trouwen met onze tweede Man, Christus Jezus, middels een weg van recht en gerechtigheid. Eenmaal die geestelijke zaak zielsbevindelijk doorleefd, dán is het kindeke Jezus in onze ziel geboren tot onze eeuwige zaligheid.

"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst, Jes. 9:5."

Dan wordt Kerstfeest, Goede Vrijdag, Pasen, Pinksteren en Hemelvaart, tegelijk doorleefd in de ziel. Dat mag dan aanschouwd worden door het geloof. En in dit geloof, van God geschonken, is wel een orde, maar geen tijd, geliefde lezer. Omdat er bij God geen tijd bestaat. Dit ligt namelijk verklaard in Zijn eeuwige Goddelijke Wezen. Het Kind in de ziel geboren, de gekruiste Christus omhelst middels de beloften van het heilige Evangelie, met Hem de kruisdood gestorven en opgestaan tot een vernieuwd leven uit Hem, de Geest van Christus deelachtig geworden, en de Hemel in je ziel ingestort, en dat alles

aanschouwd, bewonderd en aanbeden door het zaligmakende geloof. Kunt u begrijpen welk een innerlijke vreugde en blijdschap dat uitwerkt in de ziel van een gerechtvaardigd wedergeboren kind van God, geliefde lezer...??

Ik ken zo'n man bij wie dit wonder ook te beurt mocht vallen. Het was professor G. Wisse. Ook dit kind van God had zo'n vernieuwde onderzoekende wijze geest van God ontvangen. Hoe dan...? Wel, omdat de Geest van Christus in zijn vernieuwde ziel was komen wonen, Rom. 8:9, Joh. 16:13

Deze man wilde zijn verkregen wijsheden wel eens gaan beproeven met de wijsheden der wereld. De wijsheden van Griekse wijsgeren, zoals Plato, Socrates, Aristoteles en noem ze verder maar op, wilde hij naast de wijsheid uit God leggen. Hij melde zich privaat aan op de Universiteit bij de faculteit "wijsbegeerte" te Leiden, en maakte zijn wens kenbaar aan de desbetreffende professor G.J.P.J. Bolland, een bekend filosoof. Waarop de professor, die hem wel kende, hem antwoordde: "Wisse, ik zal maken, en proberen er voor te zorgen, dat je binnen enkele maanden van je geloof af bent." Waarop Wisse hem antwoordde: "Prachtig mooi professor, want dan moet ik misschien juist wel hier wezen, om mezelf eens eerlijk en recht te beproeven of het alles van en uit mezelf was, of dat het alles uit God was..."

Wie oren heeft om te horen, die hore!

DJK

